

Minister, at han vil komme til at staae til Ansvar for Rigsdagen; som vistnok ikke vil undlade, hvis han søgte at benytte denne sin Myndighed paa en Maade, som ikke stemte med hvad der erkjendes for rigtig, at give sit Mishag i denne Henseende tilkjende. Det hedder i Lovforslaget: „Finder Justitsministeren det derhos nødvendigt“, saa kan der gaaes frem paa den Maade, der er Spørgsmaal om. Jeg formoder, at det Ord „nødvendigt“ netop antyder saadanne Tilfælde, som jeg har tilladt mig at betegne; men jeg vilde dog meget ønske, at den Myndighed, der her er Spørgsmaal om, med en Begrændsning efter de Ansøelser, jeg har udtalt, maatte blive lagt i Justitsministerens Hænder. Jeg gjentager, at jeg ønsker det ikke for almindelige Tilfælde, for almindelige Forhold; men, hvor Statens Sikkerhed og Fred staaer paa Spil, navnlig, hvor Skrifter af æggende Indhold blive udsendte, og Landet svæver i virkelig Fare, der troer jeg vel der kunde være Anledning til, i alt Fald exceptionelt, at lægge denne Myndighed, hvorom her er Tale, i Justitsministerens Hænder. Disse Øttringer har jeg anseet det for min Pligt at fremføre ved § 6.

Orsted: Jeg har allerede under Sagens første Behandling udtalt, at jeg er forberedt paa at stemme mod, at der udkommer nogen ny Presselov; men jeg har tillige tilkjendegivet, at det er under Forudsætning af, at det foreliggende Lovudkast skulde blive saa væsentligt forandret, at det Diemed, der skulde opnaaes ved samme, ikke kunde blive opnaaet. Min Udlæelse medførte adskillige Misforstaaelser. Man har yttret sig, som om, naar ingen ny Lov udkom, at saa Forordningen af 27de Septbr. 1799 igjen skulde træde i Kraft. Jeg har allerede under Sagens første Behandling bemærket, hvad jeg troer ogsaa laae aldeles umiddelbart i mine Øttringer, og Meningen af mine Ord tillod ikke nogen anden Slutning, at det saa vilde blive ved den provisoriske Forordning af 24de Marts 1848. Jeg udviklede derhos, hvilke Mangler den havde, og hvilke Fordele man kunde opnaae ved at faae en ny Lov, men jeg udviklede tillige, hvorledes de Mangler, der ere i Placaten med Hensyn til

Friheden, ikke ere af nogen væsentlig Betydning. Men hvad jeg yttrede, er paa en synderlig Maade blevet misforstaaet. Jeg yttrede, at et af de Bænd, der efter den foreløbige Forordning var blevet tilbage, hvilket jeg virkelig meget undrer mig over er skeet, var den ved Forordningen af 1799 §§ 16 og 19 paa budne Forfatter-Navnelse, hvilken ikke var bleven ophævet, men jeg anmærkede derhos, at det dog factisk ikke var nogen stor Ueillighed, siden dette Lovbud ikke er blevet overholdt, saa at sige i et halvt Seculum. Dette har foranlediget en æret Taler til at yttre sig over, hvor lidet man kan være tjent med en Lov, der ikke bliver overholdt; men det er en Misforstaaelse, hvis han troer, at ikke ogsaa jeg har følt det Urigtige deri. Ja, jeg tør sige, at der Ingen er her i Landet, der mere end jeg har arbejdet for dette Lovbuds Ophævelse, og det fornemmelig fordi det er af den Natur, at det ikke kan overholdes. Jeg har selv følt mig meget bunden derved, naar jeg havde Lyft til at bruge Pressen, men under den Omstændighed, at jeg ikke kunde gjøre det uden under mit Navn, thi jeg har aldrig villet tillade mig mod Lovforbudet at lade Noget trykke anonymt, uden gjennem de enkelte Organer, der have havt Tilladelse til at optage anonyme Artikler. Jeg har derfor ogsaa fra det første Aar, jeg kom ind i Cancelliet, stræbt at faae dette Forbud ophævet, ikke saameget fordi Pressen led derunder, som fordi det var et Bænd, der hvilede kun paa den samvittighedsfulde Mand, og ikke ydede det Offentlige eller den Private nogen Sikkerhed, og jeg skal, da det vilde være upassende her at udbrede mig over denne Gjenstand, blot bemærke, at man i den trykte Samling af Reskripter vil finde en Resolution af 4de Marts 1814, hvorved Cancelliet blev bemyndiget til at bevillige Udgifterne af periodiske Blade, naar det fandt, at deres Personlighed egnede sig dertil, Lov til at optage anonyme Skrifter. Det var en Folge af et Forslag, jeg den Gang havde gjort, og som havde et videre Omfang. Det er alt saa paa ingen Maade, fordi jeg er ligegyldig ved, at denne Lov ikke kan overholdes, og dog bliver ved at være trykkende for den samvittighedsfulde Mand, men fordi der var filllet 2